

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/32/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200225
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1019200225.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Jany Martinčekovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Č. XXX/XX, F. B., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 84604-2/2018-BA zo dňa 10.01.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 27Sa/10/2019-82 zo dňa 19. mája 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 27Sa/10/2019-82 zo dňa 19. mája 2020 zamietol žalobu proti rozhodnutiu generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 84604-2/2018-BA zo dňa 10.01.2018. Preskúmaným prvostupňovým rozhodnutím č. 5695-49/2018-BA zo dňa 29.10.2018 bolo rozhodnuté, že žalobca má podľa § 89 ods. 4 v spojení s § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) z dôvodu zvýšenia miery poklesu pracovnej schopnosti odo dňa 07.04.2014 (50 % z choroby z povolania - asthma bronchiale prof.) nárok na úrazovú rentu od 01.04.2014 do 30.04.2014 v sume 0,40 € a od 01.05.2014 v sume 0,50 € mesačne. Tieto sumy boli následne valorizované a to od 01.01.2015, 01.01.2016, 01.01.2017 a 01.01.2018. Na základe odvolania žalobcu vo veci rozhodoval Generálny riaditeľ žalovanej preskúmaným rozhodnutím č. 84604-2/2018-BA zo dňa 10.01.2018 (správne: 10.01.2019), ktorým zmenil prvý výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že žalobca, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej 14.12.2009, má podľa § 89 ods. 4 zákona o sociálnom poistení z dôvodu navýšenia poklesu pracovnej schopnosti od 07.04.2014 do 30.04.2014 nárok na úrazovú rentu v sume 273,60 € a od 01.05.2014 v sume 342,- € mesačne. Po znížení sumy úrazovej renty o sumu invalidného dôchodku patriaceho ku dňu 07.04.2014 podľa § 89 ods. 2 a 3 citovaného zákona má nárok na výplatu úrazovej renty od 07.04.2014 do 30.04.2014 v sume 0,40 € a od 01.05.2014 v sume 0,50 € mesačne. Ostatné výroky boli potvrdené.

2. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že s rozhodnutím žalovanej o priznaní úrazovej renty nesúhlasí z dôvodu, že žalovaná nerešpektuje závery znaleckého posudku, ktorý vyhotovila znalkyňa Ing. C.Š. vo veci výpočtu priemerného mesačného zárobku vo výške 13 157,- Sk. Ďalej namietal, že pri stanovení výšky jeho úrazovej renty žalovaná nezákonne zahrnula do výpočtu úrazovej renty obdobie, keď bol práceneschopný, čo výšku jeho nároku podstatne znížilo a protizákonne nevyňala dobu práceneschopnosti z výpočtu a nezapočítala mzdu, ktorú zamestnávateľ poslal na jeho účet, čo predstavuje 105 422,- Sk.

3. Krajský súd vo svojom rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobcovi bola zistená choroba z povolania asthma bronchiale s dátumom prvého zistenia 14.12.2009. Poukázal na to, že žalobcovi bol rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy č. 6396-22/2013-BA zo dňa 17.06.2016 priznaný nárok na úrazovú rentu odo dňa 24.03.2010, od ktorého mal žalobca ako poškodený určený pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 41%, pričom podľa odôvodnenia predmetného rozhodnutia bola úrazová renta v sume 245,20 €. Denný vymeriavací základ bol v sume 24,5690 €. Zároveň bolo rozhodnuté, že žalobca odo dňa 24.03.2010 nemá nárok na výplatu úrazovej renty, nakoľko nárok na jej výplatu mu nevznikol z dôvodu, že suma úrazovej renty určená podľa § 89 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nepresiahla nulu. Zákonnosť predmetného rozhodnutia bola preskúmaná Krajským súdom v Banskej Bystrici, ktorý ho rozsudkom č.k. 20Sd/128/2013-27 z 15.01.2014 potvrdil. Predmetný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10So/50/2014 zo dňa 28.09.2016.

4. Medzi účastníkmi konania nebola sporná ani skutočnosť, že u žalobcu došlo k progresii prieduškovkej astmy na stredne ťažkú a preto bolo bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia z titulu choroby z povolania zvýšené zo 600 bodov na 1000 bodov s tým, že dátum ustálenia zdravotného stavu bol stanovený ku dňu vystavenia posudku 07.04.2014. Vzhľadom na uvedené bola stanovená miera poklesu pracovnej schopnosti žalobcu zvýšená zo 41% na 51% od 07.04.2014, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné. Nebola sporná ani skutočnosť, že žalobca mal v r. 2014 nárok na invalidný dôchodok vo výške 337,- € mesačne.

5. Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že žalovaná pri výpočte jeho úrazovej renty nerešpektovala závery znaleckého posudku znalkyne Ing. C.. Poukázal na skutočnosť, že žalobca predmetný znalecký posudok v administratívnom konaní nepredložil. Navyše výpočet sa týka stanovenia priemerného zárobku za IV. kvartál r. 2000, priemerného mesačného a priemerného denného zárobku za IV. kvartál 2000, resp. za I. štvrtrok 2001, t. j. za obdobie, ktoré nie je relevantné pre určenie denného vymeriavacieho základu žalobcu pre účely určenia výšky úrazovej renty žalobcu (kde rozhodným obdobím je mesiac apríl 2001) a to s poukazom na § 84 zákona o sociálnom poistení. V neposlednom rade krajský súd poukázal aj na skutočnosť, že spôsob výpočtu priemerného zárobku pre účely náhrady mzdy v pracovnoprávnom spore je odlišný od spôsobu výpočtu denného výpočtového základu, resp. pravdepodobného denného výpočtového základu pre účely určenia sumy úrazovej renty podľa zákona o sociálnom poistení. Navyše o vzniku nároku žalobcu na úrazovú rentu bolo už právoplatne rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 17.06.2013, tento nárok mu nezanikol, naďalej trvá, hoci žalobca nemal nárok na jej výplatu z dôvodu, že táto po znížení o sumu vyplácaného invalidného dôchodku podľa § 89 ods. 2 a 3 zákona o sociálnom poistení nepresiahla nulu.

6. Krajský súd vo svojom rozsudku tiež uviedol, že žalobca síce namietal, že žalovaná do výpočtu úrazovej renty nezahrnula sumu 105 422,- Sk, ktorú mu mal zamestnávateľ dobrovoľne vyplatiť ako náhradu mzdy, o čom má svedčiť žalobcom predložená fotokópia jednej strany znaleckého posudku Ing. C., avšak nepredložil žiadny relevantný dôkaz o vyplatení tvrdenej náhrady mzdy zamestnávateľom. Krajský súd súčasne poukázal na skutočnosť, že žalovaná i prvostupňový orgán verejnej správy pri určení výšky úrazovej renty, resp. po prehodnotení jej výšky postupom podľa § 89 ods. 4 zákona o sociálnom poistení vzhľadom na zmenu/zvýšenie miery poklesu pracovnej schopnosti žalobcu zo 41% na 50% od 07.04.2014 vychádzali zo sumy úrazovej renty určenej rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy zo dňa 17.06.2013, v ktorom bol denný vymeriavací základ, resp. pravdepodobný denný

vymeriavací základ určený v súlade s § 84 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a na základe podkladov predložených zamestnávateľom žalobcu.

7. Pokiaľ žalobca namieta, že z denného výpočtového základu mu „nebola vyňatá práceneschopnosť“, ktorú mal v apríli 2001, túto námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú a nemajúcu vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej. Z administratívneho spisu totiž vyplýva, že jedným z podkladov rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy zo 17.06.2013, v ktorom bol uvedený výpočet denného vymeriavacieho základu pre účely určenia výšky úrazovej renty, je podanie zamestnávateľa z 23.05.2013, v ktorom tento uviedol resp. opravil údaje týkajúce sa výpočtu pravdepodobného denného vymeriavacieho základu za rozhodujúce obdobie apríl 2001 vo výške 377,20 Sk/deň ako aj výšku mesačného pravdepodobného denného vymeriavacieho základu 11 315,75 Sk. Napokon, rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy zo dňa 17.06.2013, v ktorom bola určená výška denného vymeriavacieho základu pre účely výpočtu úrazovej dávky (úrazovej renty) nadobudlo právoplatnosť (jeho zákonnosť bola navyše preskúmaná Krajským súdom v Banskej Bystrici a Najvyšším súdom SR) a žalovaná bola týmto rozhodnutím viazaná.

8. Pokiaľ žalobca na pojednávaní tvrdil, že nesúhlasí s rozhodnutím žalovaného z dôvodu, že toto rozhodnutie vychádza z počtu bodov 1000 a zo stanovenej miery poklesu pracovnej schopnosti 50 %, pričom uviedol, že v novembri 2019 bol na lekárskej kontrole a bolo mu zvýšené sťaženie spoločenského uplatnenia o ďalších 400 bodov, t.j. od novembra 2019 má už 1400 bodov, čomu by malo zodpovedať vyššie percento miery poklesu pracovnej schopnosti, krajský súd uviedol, že k tomuto tvrdeniu žalobca jednak nepredložil žiadne dôkazy, a jednak krajský súd vzhľadom na § 135 ods. 1 SSP nemôže prihliadnuť na skutočnosti, ktoré nastali po vydaní napadnutého rozhodnutia. V prípade, že žalobca disponuje novými dôkazmi, je oprávnený podať novú žiadosť o prehodnotenie výšky úrazovej renty vzhľadom na tvrdenú zmenu výšky bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, pretože má za to, že krajský súd nepostupoval správne, keď neuznal znalecký posudok Ing. C., ktorá presne vypočítala jeho zárobok. Žalobca nesúhlasí so sumou pravdepodobného denného vymeriavacieho základu, ktorý Sociálna poisťovňa aplikovala pri výpočte priznanej sumy úrazovej renty.

10. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaná uviedla, že žalobca v rozhodujúcom období podľa § 54 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktorým je rok 2008, nemal vymeriavací základ na určenie denného vymeriavacieho základu, nakoľko v tomto období už nepracoval za podmienok, za ktorých vznikla jeho choroba z povolania. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné v zmysle § 84 ods. 2 zákona vychádzať z tzv. pravdepodobného denného vymeriavacieho základu; napriek tomu, že žalobca neodpracoval celý mesiac apríl 2001, pravdepodobný denný vymeriavací základ bol určený z vymeriavacieho základu na platenie poistného za celý mesiac apríl 2001. Nesprávnosť takto zistenej sumy pravdepodobného denného vymeriavacieho základu mal podľa tvrdení žalobcu preukázať znalecký posudok vypracovaný Ing. C.. V tejto súvislosti žalovaná zdôraznila, že žalobca predmetný znalecký posudok do konania pred Sociálnou poisťovňou a ani v súdnom konaní nepredložil, t.j. tento žalovaná nemohla posúdiť ako relevantný dôkaz v zmysle § 196 ods. 7 zákona o sociálnom poistení.

11. Žalovaná poznamenala, že poukazovanie sťažovateľa na iné osoby, ktorým mal byť priznaný nárok na úrazovú rentu vo vyššej sume ako jemu považuje za irelevantné, lebo každé dávkové konanie prebieha samostatne a posudzuje sa podľa individuálnych okolností prípadu, pričom úrazové renty iných osôb nemajú žiadny vplyv na úrazovú rentu žalobcu. Vychádzajúc z uvedeného, žalovaná má za to, že žalobca relevantným spôsobom nespochybnil správnosť priznanej sumy úrazovej renty a teda ani zákonnosť rozsudku krajského súdu. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav žalovaná navrhla, aby Najvyšší súd SR zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba a v zákonnej lehote, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu, pričom zistil, že kasačnej sťažnosti nie je možné

vyhovieť a preto ju podľa § 461 SSP zamietol z nasledovných dôvodov:

13. Z administratívneho spisu bolo zistené, že choroba z povolania bola žalobcovi zistená ku dňu 14.12.2009.

14. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia č. 6396-22/2013-BA zo dňa 17.06.2013 bol žalobcovi priznaný nárok na úrazovú rentu od 24.03.2010, odkedy mal určený pokles pracovnej činnosti v rozsahu 41% a zároveň mu nebol priznaný nárok na jej výplatu z dôvodu, že táto po znížení o sumu vyplácaného invalidného dôchodku nepresiahla nulu. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 20Sd/128/2013-27 zo dňa 15.01.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10So/50/2014 zo dňa 28.09.2016.

15. Dňa 21.05.2018 bola Sociálnej poisťovni, pobočka Veľký Krtíš doručená žiadosť žalobcu o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti, na základe ktorej bol zdravotný stav žalobcu posúdený posudkovou lekárkou pobočky v lekárskej správe zo dňa 11.06.2018, kde bol navýšený pokles pracovnej schopnosti žalobcu na 50% od 07.04.2014, kedy bola naposledy potvrdená progresia choroby z povolania. V roku 2014 mal žalobca nárok na invalidný dôchodok vo výške 337,- € mesačne.

16. Preskúvaným prvostupňovým rozhodnutím č. 5695-49/2018-BA zo dňa 29.10.2018 bolo rozhodnuté, že žalobca má podľa § 89 ods. 4 v súlade s § 112 ods. 4 zákona o sociálnom poistení z dôvodu zvýšenia miery poklesu pracovnej schopnosti odo dňa 07.04.2014 nárok na úrazovú rentu od 01.04.2014 do 30.04.2014 v sume 0,40 € a od 01.05.2014 v sume 0,50 € mesačne. Tieto sumy boli následne valorizované a to od 01.01.2015, 01.01.2016, 01.01.2017 a 01.01.2018. Na základe odvolania žalobcu vo veci rozhodoval Generálny riaditeľ žalovanej preskúvaným rozhodnutím č. 84604-2/2018-BA zo dňa 10.01.2018, ktorým zmenil prvý výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že žalobca, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej 14.12.2009, má podľa § 89 ods. 4 zákona o sociálnom poistení z dôvodu navýšenia poklesu pracovnej schopnosti od 07.04.2014 do 30.04.2014 nárok na úrazovú rentu v sume 273,60 € a od 01.05.2014 v sume 342 € mesačne. Po znížení sumy úrazovej renty o sumu invalidného dôchodku patriaceho ku dňu 07.04.2014 podľa § 89 ods. 2 a 3 citovaného zákona má nárok na výplatu úrazovej renty od 07.04.2014 do 30.04.2014 v sume 0,40 € a od 01.05.2014 v sume 0,50 € mesačne. Ostatné výroky boli potvrdené.

17. Súčasťou administratívneho spisu je zápisnica z ústneho pojednávania pred Sociálnou poisťovňou, pobočka Veľký Krtíš zo dňa 31.05.2013, ktorá bola spísaná z dôvodu, že žalobca pred vydaním rozhodnutia o priznaní úrazovej renty zo dňa 17.06.2013 namietal výšku denného vymeriavacieho základu, ktorá bola pobočke Veľký Krtíš oznámená jeho zamestnávateľom Baňou Dolina, a.s. Žalobca vtedy poukázal na skutočnosť, že v znaleckom posudku zo dňa 23.01.2010 vypracovanom znalkyňou Ing. J. C. mu bol vyčíslený denný vymeriavací základ na 605,- Sk. Z časti znaleckého posudku, ktorý poškodený priložil ako dôkaz tohto tvrdenia vyplýva, že táto suma je priemerný denný zárobok za štvrtý štvrtrok 2000. Z tohto dôvodu požiadala pobočka Veľký Krtíš zodpovedného zamestnávateľa o vyjadrenie sa k vymeriavaciemu dennému základu. Odpoveď obdržala dňa 30.05.2013, z ktorej vyplýva, že postup výpočtu pre účely úrazových dávok podľa § 84 ods. 2 zákona o sociálnom poistení je správny, zároveň uviedla výšku denného vymeriavacieho základu a to 377,20 Sk za deň, pričom rozhodujúcim obdobím je apríl 2001.

18. Podľa § 84 ods. 1 prvá veta zákona o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (18.01.2019) denný vymeriavací základ zamestnanca na určenie sumy úrazových dávok uvedených v § 13 ods. 3 písm. a/ až e/ a na určenie sumy rehabilitačného a rekvalifikačného je podiel súčtu vymeriavacích základov zamestnanca, ktorý dosiahol u zamestnávateľa zodpovedného za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania neobmedzených podľa § 138 ods. 6 dosiahnutých v rozhodujúcom období a počtu kalendárnych dní rozhodujúceho obdobia a zaokrúhľuje sa na štyri desatinné miesta nahor.

19. Podľa § 84 ods. 1 posledná veta citovaného zákona na určenie rozhodujúceho obdobia platí § 54 ods. 1, 2, 9 a 10 rovnako; skutočnosť rozhodujúca na určenie rozhodujúceho obdobia je deň utrpenia pracovného úrazu alebo deň, od ktorého sa zistila choroba z povolania.

20. Podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona ak nemocenské poistenie trvalo nepretržite najmenej od 1. januára kalendárneho roka predchádzajúceho kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, do dňa, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

21. Podľa § 84 ods. 2 citovaného zákona ak zamestnanec nemal v rozhodujúcom období určenom podľa odseku 1 príjem, z ktorého sa určuje jeho vymeriavací základ, alebo ak nárok na úrazovú dávku vznikol v deň vzniku nemocenského poistenia a dôchodkového poistenia, suma úrazovej dávky uvedenej v odseku 1 sa určí z pravdepodobného denného vymeriavacieho základu. Pravdepodobný denný vymeriavací základ je jedna tridsatina vymeriavacieho základu, z ktorého sa platilo alebo by sa platilo poistné na úrazové poistenie za kalendárny mesiac, v ktorom poškodený naposledy vykonával činnosť zamestnanca pred vznikom pracovného úrazu alebo pred zistením choroby z povolania za podmienok, za ktorých vzniká choroba z povolania.

22. Podľa § 88 ods. 1 citovaného zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

23. Podľa § 89 ods. 2, 3 citovaného zákona ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky. Na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, a ak bol dôchodok uvedený v odseku 2 priznaný po priznaní úrazovej renty, rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania.

24. Podľa § 89 ods. 4 citovaného zákona ak u poškodeného došlo k zmene poklesu pracovnej schopnosti z dôvodu toho istého pracovného úrazu alebo tej istej choroby z povolania, doterajšia suma úrazovej renty sa upraví v pomere novej percentuálnej miery poklesu pracovnej schopnosti k doterajšej percentuálnej miere poklesu pracovnej schopnosti odo dňa zmeny poklesu pracovnej schopnosti.

25. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s posúdením veci zo strany správneho súdu, ktorý zrozumiteľným spôsobom uviedol, prečo nie je možné vyhovieť žalobným námietkam žalobcu a prečo bol prepočet úrazovej renty z dôvodu navýšenia poklesu pracovnej schopnosti žalobcu od 07.04.2014 správny. Podľa § 89 ods. 4 citovaného zákona ak u poškodeného došlo k zmene poklesu pracovnej schopnosti z dôvodu toho istého úrazu alebo tej istej choroby z povolania, doterajšia suma úrazovej renty sa upraví v pomere novej percentuálnej miery poklesu pracovnej schopnosti k doterajšej percentuálnej miere poklesu pracovnej schopnosti odo dňa zmeny poklesu pracovnej schopnosti. Ak u poškodeného, ktorý je poberateľom úrazovej renty priznanej podľa § 88 a 89 citovaného zákona, došlo k zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s chorobou z povolania, môže si podať žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej schopnosti podľa § 89 ods. 4 citovaného zákona. Na základe podanej žiadosti posúdi posudkový lekár sociálnej poisťovne zdravotný stav poškodeného a určí mieru poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty. V prípade, ak u poškodeného došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, určí posudkový lekár novú mieru poklesu pracovnej schopnosti poškodeného a dátum odkedy k tejto zmene došlo.

26. V predmetnom konaní nebolo sporné, že žalobcovi bol na základe jeho žiadosti prvostupňovým správnym rozhodnutím zo dňa 29.10.2018 navýšený pokles pracovnej schopnosti na rozsah 50% od 07.04.2014. Správnosť tohto určenia žalobca v kasačnej sťažnosti nenamietal. Rovnako určenie

zvýšenia poklesu nenamietal ani v správne žalobe. Z uvedeného dôvodu kasačný súd nemá dôvod spochybňovať toto určenie.

27. Čo sa týka základnej žalobnej a kasačnej námietky, a to namietania výpočtu denného vymeriavacieho základu, z ktorého pri zvýšení úrazovej renty vychádzala žalovaná, kasačný súd uvádza, že v zmysle § 84 zákona o sociálnom poistení na určenie sumy úrazových dávok - teda aj úrazovej renty - je rozhodujúci denný vymeriavací základ. Ten sa určuje z rozhodujúceho obdobia. Na určenie rozhodujúceho obdobia platí § 54 ods. 1 zákona o sociálnom poistení; skutočnosť rozhodujúca na určenie rozhodujúceho obdobia je deň, od ktorého sa zistila choroba z povolania. Rozhodujúce obdobie v zmysle 54 ods. 1 je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie dávky, teda v danom prípade rok 2008, pretože prvé zistenie choroby z povolania bolo datované dňa 14.12.2009. V tomto roku však žalobca nepracoval za podmienok, za ktorých vznikla choroba z povolania (takto pracoval len do apríla 2001, následne s ním bol neplatne okamžite skončený pracovný pomer a následne u toho istého zamestnávateľa sa zaradil do pracovného procesu v roku 2007, odkedy do 22.11.2010 pracoval ako povrchový robotník). Vzhľadom na uvedenú skutočnosť žalovaná správne vychádzala z pravdepodobného vymeriavacieho základu podľa § 84 ods. 2 citovaného zákona.

28. Pravdepodobný denný vymeriavací základ v zmysle § 84 ods. 2 citovaného zákona sa vypočíta z mesiaca, v ktorom poškodený naposledy vykonával činnosť zamestnanca pred zistením choroby z povolania za podmienok, za ktorých vzniká choroba z povolania. Nebolo sporné, že za takýchto podmienok žalobca ako baník - elektrikár naposledy pracoval v apríli 2001. Preto bol pravdepodobný vymeriavací základ správne vypočítaný z apríla 2001 ako jedna tridsatina vymeriavacieho základu, z ktorého sa platilo alebo by sa platilo poistné na úrazové poistenie za apríl 2001. Túto sumu oznámil zodpovedný zamestnávateľ listom zo dňa 28.04.2013, doručeným pobočke Veľký Krtíš dňa 30.05.2013. Aký mal žalobca priemerný zárobok za štvrtý štvrtrok 2000, je pre posúdenie denného vymeriavacieho základu právne bezvýznamné.

29. Je teda plne nedôvodná požiadavka sťažovateľa, že žalovaná mala vychádzať zo sumy uvedenej v znaleckom posudku č. 4/2010 znalkyne Ing. J. C.. Odhliadnuc od toho, že sťažovateľ tento znalecký posudok v celom jeho rozsahu do administratívnych konaní o priznaní nároku na úrazovú rentu ani o zmene sumy úrazovej renty nepredložil, keď predložil len jeho prvú stranu a polovicu inej, nešpecifikovanej strany, kasačný súd uvádza, že nebolo možné vychádzať zo sumy 605,- Sk uvedenej v znaleckom posudku, ako to požaduje žalobca. Znalecký posudok bol vystavený na účely náhrady mzdy v civilnom konaní, pričom táto suma je podľa predloženej časti strany znaleckého posudku priemerným denným zárobkom za IV. štvrtrok roku 2000. Spôsob výpočtu priemerného zárobku pre účely náhrady mzdy v pracovnoprávnom spore je odlišný od spôsobu výpočtu denného výpočtového základu, resp. pravdepodobného denného výpočtového základu pre účely určenia sumy úrazovej renty podľa zákona o sociálnom poistení, ktorý bol uvedený vyššie.

30. Rovnako nedôvodná je aj námietka žalobcu, že ak by nebol práceneschopný, mohol by si zarobiť viac alebo menej. Pri určovaní pravdepodobného denného vymeriavacieho základu za mesiac apríl 2001 sa vychádzalo zo zárobku, ktorý by bol poškodený dosiahol, keby fyzicky odpracoval celý mesiac apríl 2001, pričom práceneschopnosť v časti apríla 2001 nemala na jeho výpočet žiaden vplyv.

31. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe uvádzal, že pri výpočte sa nezapočítala mzda, ktorú zamestnávateľ poslal na jeho účet 16.03.2001 (v zápisnici z pojednávania pred krajským súdom tvrdil, že sa tak malo stať 22.06.2007), kasačný súd uvádza, že pokiaľ skutočne došlo k doplateniu mzdy zamestnávateľom žalobcu, stalo sa tak pred vydaním potvrdenia zo dňa 28.04.2013, čo znamená, že pri vydávaní tohto potvrdenia zamestnávateľ musel brať do úvahy aj túto skutočnosť.

32. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ ďalej uvádza, že preskúmané rozhodnutie je diskriminačné, poukazujúc na rozdielne úrazové renty jeho nemenovaných kolegov, ktorí s tou istou diagnózou majú vyššiu rentu, ale dali „všimné“. K tomu kasačný súd uvádza, že nie je možné konštatovať diskrimináciu

žalobcu len z toho dôvodu, že tento poukazuje na iné prípady priznávania úrazových rent. Správny súd preskúmava len napadnuté rozhodnutie žalovanej a jej pobočky a nezaobrá sa zákonnosťou iných správnych rozhodnutí. Je tiež potrebné poznamenať, že každý prípad je osobitý, má rozdielny skutkový stav, čím je determinované aj odlišné právne posúdenie konkrétnej veci.

33. Tvrdenia sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti proti rozsudku správneho súdu podľa názoru kasačného súdu v podstate zopakovali prejavenu nespokojnosť so skutkovým i objektívnym právnym stavom, neboli však namietané také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým správny súd dospel a ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Kasačný súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že správny súd nerozhodol a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv.

34. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd správne považoval preskúmané rozhodnutie žalovanej za vydané v súlade so zákonom a dôvodne správnej žalobe nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemá pochybnosti ani Najvyšší súd SR a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

35. O trovách kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania. Podľa § 168 SSP právo na náhradu trov konania má žalovaná, avšak súd jej náhradu trov jej nepriznal, pretože neboli splnené podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia - výnimočnosť situácie.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.